

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 14 • Perjantaina 16. heinäkuuta 2010

61. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Kesäjuhlien uusi tutustumiskohde

Kiertoajelu: ”Kurkijokea Loimaalla”

Retken aikana halukkaat voivat tutustua useaan kiinnostavaan Kurkijoki-kohteeseen. Kiertomatka alkaa Sarren kotimuseolta, jatkuu Kurkijoki-puistossa olevan muistomerkin luokse ja edelleen Kurkijoki-museolle joka sijaitsee Kojonperän kylässä n. 20 km päässä Loimaalta. Paluu takaisin Loimaalle ja suoraan kesäjuhlien juhlapaikalle tapahtuu n. klo 17.30, jotta halukkaat voivat ruokailla ennen Muistojen iltamien ohjelman alkamista.

Sarren kotimuseo sijaitsee Loimaalla Karhulan kylässä aivan Suomen maatalousmuseo Sarkaa vastapäätä. Kävijä ei voi aavistaakaan, millainen tarunomainen maailma avautuu kun harmaata puusiltaa pitkin astellen ylitetään jokinotko. Sen takaa alkaa ruohopolku ja tuntuu kuin ajassa mentäisiin vuosikymmeniä taaksepäin. Museon isäntä Aslak Sarre on vastassa polun päässä ja kertoo sukunsa vaiheista.

Aslakin isä Uula Sarre syntyi Inarissa v. 1900 ja avioitui Kurkijoella syntyneen Aili Kristiina Kiiskin kanssa. Uula Sarre oli monipuolinen ja lahjakas taiteilija sekä mieskotiteollisuuskoulun veiston opettaja. Hän opetti mm. veneen veistämistä, sorvilla polkemista sekä huonekalujen, kärryjen, ja erilaisten käyttöesineiden valmistamista. Aslakin isä oli siis käsityön taitaja ja taiteilija opettajatoimensa ohella. Erilaisia luonnosvihkoja ja luonnoksia löytyy eri paikoista yhä vieläkin. Uula

Puusilta, joka vie kävijän tarunomaiseen paikkaan vuosien taakse.

kiersi maatamme pitkin poikin ja myös Lapin maisemat sekä paikkakunnat tulivat tutuiksi.

Aslak johdattaa toimittajan ajatuksia herättävälle kävelykierrokselle pitkin laajaa museoaluetta.

- Evakkomatka oli pitkä ja monivaiheinen. Seinäjoen kautta tultiin aluksi Pöytyälle. Nykyiselle paikalle Karhulaan muutimme v. 1948, Veikko Vennamon järjestettyä meille pika-asutustilan. Tähän jäimme asumaan ja rakentamaan omaa kotia. Lähimpänä nykyistä Turku-Tampere valtatieä on v. -50 valmistunut omakotitalo, josta aikanaan valmistuu evakkomuseo.

- Kun muutimme tänne niin puut oli hakattu, maa oli paljas ja vain kannot olivat jäljellä. Revimme ne ylös ja alue alkoi näyttää kodilta. Kuluneen 60 vuoden kuluessa alue on jälleen

rehevöitynyt ja onkin nykyään aarniometsän kaltainen. Ihailemme vehreää luontoa puroineen ja lampineen. Alueella on 7 kaivoa ja useita lähteitä, joten runsas veden esiintymisen selittää maiseman vehreyden.

- Ryhdyin rakentamaan purettuja ja muualta tuotuja rakennuksia uudelleen paikan päälle sovitettuina. Lähin rakennus on nimetty Uulan tuvaksi isäni mukaan. Nyt museoalueella on oma rakennus vaimolleni ja jokaiselle lapsellemme. Kun Loimaan torin laidalla sijainnut kaunis puukirkko purettiin, ostin seurakunnalta sen kellotapulain ja se siirrettiin tänne omaksi kirkoksi. Kirkossa on mm. Alpo Jaakolan tekemä alttaritaulu ja Marttilan kirkosta saatu valaistu risti. Kirkon vieressä on kirkkotupa. Koska Lapissa etäisyydet ja kirkkomatkat olivat pit-

kiä, niin kirkon yhteyteen rakennettiin sellainen, jossa voitiin majoittua.

V. 1970 Alpo Jaakola lahjoitti Patsaspuistosta Aslakille Susituvaksi nimetyn rakennuksen, joka siirrettiin alueelle. Sen yhteyteen Aslak rakensi lisäosan museon laajentamiseksi. Näköpiirissä taustalla hämmöittää junan vaunu, jossa on 36 makuupaikkaa, sairasosasto ja WC, jota ei tosin saa käyttää muuta kuin junan liikkessa - isäntä toteaa hymyillen. Päärakennuksesta tulee siis evakkomuseo ja sen lähetyville on myös valmistumassa ateljeetupa. Tämän vuoden uutena rakennuskohteena on taideliiteri, joka onkin jo viittä vaille valmis.

Astumme sisään ja huomio kiinnittyy kauniiseen lappilaiseen maisemaan porotokkineen ja jylhine tuntureineen. Aslak kertoo että se on kopio Isä - Uulan maalaamasta suurikokoisesta taulusta. Maisemakankaan edessä on poro joka on myös Uulan käden tuotetta. Ne olivat muiden töiden ohella Pariisissa v. 1992 pidetyssä näyttelyssä ja herättivät laajalti huomiota näyttelyvieraiden keskuudessa.

Aslak on nyt eläkkeellä maalarimestarin ammatistaan ja toimi pitkään yhteistyössä mm Tikkurilan maalitehtaiden kanssa. Hän on erityisesti tunnettu lukuisien kirkkojen rakentajana ja korjaajana. Yhä vieläkin hänen asiantuntijamustaan hyödynnetään ja mielipiteitään pyydetään erilaisten vanhojen rakennusten kunnostuksen yhteydessä.

Teksti ja kuvat:
Jaakko Taitonen

Lapin maisema, jäljennös Uulan tekemästä taulusta.

Tässä lehdessä mm.

Hiitola-juhlista monipuolista tarjontaa s.5
Oripääläinen voimannäyte
– OKRA-maatalousnäyttely s. 6-7
Perhemajoituksessa pääsee lähelle kurkijokelaista nykyelämää..... s. 10
Kurkijoen näkyvyys
Internetissä voimistuu s. 11

Toimitus on avoinna tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14.

Seuraavat lehdet ilmestyvät 6.8., 20.8., 3.9., 17.9.
HUOM! Seuraava lehti ilmestyy 3 viikon päästä.

Kotarakennus, jossa tuore terva tuoksuu

Kiertoajelu Kurkijokea Loimaalla

Kurkijoki-Säätiö järjestää Matka-Viitalan kanssa Kurkijoen pitäjänjuhlien aikaan lauantaina 7.8. klo 14 kiertojen lähiseudun Kurkijoki-kohteissa. Retkelle lähdetään Kelan toimiston (Osuuspankin talo) kohdalla olevalta linja-autopysäkillä ja oppaana toimii kotiseutuneuvos Eino Vepsä.

Matkaan sisältyy:

Vierailu Sarren kotimuseossa, jossa Aslak Sarre johdattaa meidät kiinnostavien kohteisiin, käynti Kurkijoki-puistossa, jossa vietämme hiljaisen hetken evakoiden muistomerkillä, sekä vierailu Kojonperän Kurkijoki-museolla, jossa tutustumme laajaan Kurkijoki-aiheiseen esineistöön.

Tekaisin Loimaalle ja pitäjänjuhille palaamme n. klo 17.30, jolloin halukkaat ehtivät vielä ruokailemaan ennen varsinaisen juhlaohjelman alkua (ruokailu ja sisänpääsy eivät sisälly retken hintaan).

Kiertomatkan hinta on 22 eur/hlö.

Hintaan sisältyvät bussikuljetukset sekä sisänpääsy museoihin tarjottavineen.

Ilmoittautumiset 27.7. mennessä Matka-Viitalaan
Helmolinnankatu 6, 32200 Loimaa
Puh. 02 766 9294 info@matkaviitala.fi

Kurkijoki-Säätiö

Matka VIITALA

16.7.2010

Yhtä juhlaa vaan...

Kesäaikaan on vakiintunut lukuisia tapahtumia jotka toistuvat vuosi vuodelta. Niinpä välillä tuntuukin kuin koko kesä olisi yhtä juhlaa vaan.

Alkukesästä vietämme ylioppilasjuhlia samoin lukuisat vuosia opintiellä ahertaneet ovat saaneet loppu-tutkintonsa valmiiksi ja ovat juhlaansa ansainneet.

Varsinkin lakkiaisjuhlat jäivät upeana muistona mieleen. Saihan poikani tytär lähes 30 000 muun nuoren kanssa painaa valkoisen lakin päähänsä.

Myös kotiseutumatkat ovat juhlavia juttuja, sillä juhla se aina tuntuu käyskennellä kotitanhuvilla, kuunnella käen kukuntaa, katsoa kauniita kukkaniittyjä ja muistella menneitä.

Välillä saattaa silmäkulmaan nousta kyyneliä mikä samassa silmänräpäyksessä muuttuu iloiseksi naurunhelähdykseksi, se on sitä karjalaisuutta parhaimmillaan.

Vaikka nyt oli jo 20. kesä, kun tonteilla tongittiin ja kot'pihoilla käyskenneltiin oli tämänkin kesän matkoilla monia iloisia hetkiä, kun aiemmin piilossa pysytelleet kivijalat ja uuninpaikat vihdoinkin löytyivät.

Oli myös herkkä hetki jättää viimeiset jäähyväiset poisnukkuneelle ystävälle juuri siunaustilaisuuden aikaan laulamalla hänen kotipihalla Karjalassa ”Täällä pohjantähden alla”....

Juhannus on myös juhlan aikaa, eletäänhän silloin vuoden valoisinta aikaa, yölläkään ei millään malta mennä nukkumaan, kun päivä tuntuu jatkuvan ympäri vuorokauden.

Valitettavasti se jäi myös monille viimeiseksi juh-laksi. Saimmehan taas tänäkin vuonna lukea monista onnettomuuksista, jotka päättivät ilonpidon ikävimmällä tavalla.

Loppukesään sijoittuvat pitäjäjuhlat ovat myös kesän kohokohtana. Tapaavathan silloin Hiitolaiset ja Kurkijokelaiset taas pitäjäjuhlissaan tuttuja ja jos vanhat merkit paikkansa pitää niin juhlasalit Porissa ja Loimaalla täyttää iloinen puheensorina kun tavataan tuttuja ja juttu luistaa.

Tänä vuonna naapuripitäjien juhlat osuivat valitet-tavasti samaan viikonloppuun. Varmasti molempiin juhliin kuitenkin riittää sankoin joukoin osallistujia.

Nyt saamme nauttia melkein pä liiankin lämpimästä kesäsäästä ja taatusti kaksi tuttua tavatessaan alkaa huokailemaan että kyllä vähempikin kuumuus olisi piisannut. Nautitaan lämmöstä ja kesästä.

Pitäjäjuhlilla tavataan.

Raija Laaksonen
toimitusneuvoston jäsen

Kuolleita

Rakkaamme
äiti, mummo, isomummo

Kerttu Maria Kotka

o.s. Kylliäinen

* 10.1.1920 Kurkijoella

† 19.6.2010 kotona Kyyjärvellä

Kiitollisuudella muistaen

Taisto perheineen

Tuula

Tapio

Teija perheineen

Tuomo ja Saara

Timo

muut sukulaiset ja ystävät

Kesän kauniin koittaessa

voimat hiljaa väheni.

Väistyi väivät, saapui rauha,

uni kaunis iänen.

Äitimme siunaus on toimitettu. Olemme laskeneet hänet ikilepoon isämme viereen Kyyjärven kirkkomaahan. Lämpimät kiitokset kaikille teille, jotka olitte saattamassa äitiämme hänen viimeisellä matkallaan. – Lapset.

Muistettavaa

Kalakurjet, perinteinen kokoontuminen Pyhäjärvellä Veljesrannassa 24.-25.7. (la-su). Onkikilpailu sunnuntaina 25.7. klo 9 alkaen. Yöpymisvarusteet ja veneitä mukaan. Grillimakkara- ja kahvitarjoilu, muuten omat eväät. Ilmoittautumiset 20.7. mennessä p. 050-3628966.

Karjalainen kirkkopyhä 1.8. klo 19.00
Vampulan kirkossa. kts sivu 3.

Loimaan Seudun Karjalaseuran syysristeily Viking Isabellalla 18.-19.10. (ma-ti), maanantai iltälähtö. Tarkemmat tiedot ja paikkavaraukset sihteeriltä p. 050-3628966.

Kalakurjet, joulutorimatka Tallinnaan 29.-30.11. (ma-ti). Majoittuminen hotelli Centralissa. Puhelimitse tarkemmat tiedot matkasta. Ilmoittautumiset 27.9. mennessä p. 050-3628966.

Kaipuu saa näkyä

PALVELEMME
Ma - Pe 9 - 17

26.-31.7. SULJETTU

LOIMAAN KIVI

KIVICENTER

Palininkatu 2, Loimaa
Puh 040 718 7530

NIMIPÄIVÄT

Heinäkuu

16 Pe	Reino
17 La	Ossi, Ossian
18 Su	Riikka
19 Ma	Sari, Saara, Sara, Salla, Salli
20 Ti	Marketta, Maarit, Reetta, Reeta, Maaret, Margareeta
21 Ke	Johanna, Hanna, Jenni, Jenna, Jonna, Hannele, Hanne, Joanna
22 To	Leena, Matleena, Leena, Lenita
23 Pe	Olga, Oili
24 La	Kristiina, Tiina, Kirsti, Kirs, Krista, Kiia, Tinja
25 Su	Jaakko, Jaakob, Jimi, Jaakoppi
26 Ma	Martta
27 Ti	Unikeonpäivä, Heidi
28 Ke	Atso
29 To	Olavi, Olli, Uolevi, Uoti
30 Pe	Asta
31 La	Helena, Elena

Elokuu

1 Su	Maire
2 Ma	Kimmo
3 Ti	Nea, Linnea, Neea, Vanamo
4 Ke	Veera
5 To	Salme, Sanelma

Hartaus
Kirkastussunnuntaille
18.7.2010

Hyvät kurkijokelaiset monessa polvessa.

On suuri ilo kirjoittaa teille hyvät kurkijokelaiset. Kurkijokelaisuus on ollut elämäni äidin maitoa syntymästäni lähtien. Ei mistään saanut isäni mielestä niin komeita ja tummia ahvenia kuin Saareksen kylän Ahvenlammesta. Myös kaikki naapurit tulivat kertomuksissa tutuiksi ja osa heistä toki oikeastikin, kun suuri osa kurkijokelaisista asutettiin Vampulaan missä olen syntynyt.

Elokuun alussa Loimaalla vietämme juhlia kurkijokelaisuutta muistellen ja tapaamme taas toisemme juurillamme leväten. On ihailtavaa että olemme säilyttäneet yhteisöllisyytemme jo monessa sukupolvessa. Ihmisen, joka tietää mistä on lähtöisin, on helpompaa olla siinä missä on, tässä hetkessä. Juurilla on kasveillekin suuri merkitys.

Kurkijoki-juhliin on aina kuulunut olennaisena osana yhteisen jumalanpalvelus. Suuri vaikutus Kurkijoen voimakkaaseen hengelliseen elämään oli kiistämättä naapurikunnassa sijainneella Jaakkiman kristillisellä kansanopistolla. Teen par aikaa Joensuun yliopistoon gradu työtäni opistosta. Vuosien 1929-1945 aikana peräti 78 kurkijokelaista nuorta kävi opiston. Kaikella sillä opetuksella oli vahva vaikutus niihin elämänarvoihin mistä meidät tunnetaan.

Yksi Vampulassa 1.8. vietettävän Karjalalaisen kirkkopyhän jumalanpalveluksen raamatunteksteistä on 2. Pietarin kirjeen luvusta 4 jakeet 7-9. ”Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväiset ja raittiit voidaksenne rukoilla. Ennen kaikkea pysykää kestävinä keskinäisessä rakkaudessaanne, sillä rakkaus peittää paljotkin synnit. Olkaa nurkumatta vieraanvaraisia toinen toisillenne. Palvelkaa kukin toistanne sillä armolahjalla, jonka olette saaneet Jumalan moninaisen armon hyvinä haltijoina. Joka puhuu, puhukoon Jumalan antamin sanoin ja joka palvelee, palvelkoon sillä voimalla jonka Jumala antaa, jotta Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kirkkaus ja valta aina ja iankakkisesti.”

Kaksi meitä yhteenliittävää asiaa nousee tekstistä esille. Uskollisuus ja vieraanvaraisuus. Uskollisuus omille juurille ja Jumalan meille antamien lahjojen välittämiseen. Uskon että ymmärrämme ehkä paremmin kuin monet muut heimot sen, että kaikki mitä olemme saaneet on Jumalan lahjaa.

Isäni oli velipoikansa kanssa saanut rakennettua 1950-luvun alussa oman talon Vampulaan. Tupaantuliaisa haluttiin viettää yhdessä karjalaisten ystävien ja paikallisten naapurien kesken. Haluttiin olla vieraanvaraisia. Oli yllätävää että seuroihin saapuivat monet paikkakuntalaiset, jopa isojen talojen isäntiä oli paikalla. Isä oli pyytänyt puhujaksi maallikkosaarnaajan. Tekstivalinta ei ihan onnistunut kun saarnamies otti tekstikseen: ”Minä olen lähettänyt teidät kuin lampaat susien keskelle.” Jotkut naapureista olivat ottaneet vähän itseensä ja jopa loukkaantuneekin. No, vuosien aikana yhteiselo karjalaisten ja paikkakuntalaisten kanssa sujui mallikkaasti.

Jumala edelleen kehottaa meitä palvelemaan toinen toisiamme. Keneltäkään ei vaadita suuria omia ponnistuksia tai sellaista mitä meillä ei ole. Saamme olla Jumalan huolenpidon ja rakkauden välikappaleita jokainen omalla paikallamme. Uukuniemeläisrunoilija Erkki Leminen on kirjoittanut:

Eksynyt iloitsee löydettyään tallatun polun. Ennen kulke-neiden tietoisat jalat ovat sen polkeneet.

Tavataan Vampulassa

Reijo Ahteela

Reijo Ahteela monessa mukana

Vanhempani olivat syntyneet Kurkijoella. Evakkotaipaleen jälkeen he saivat pika-asutustilan Vampulan Soinilan kylästä Tokaran talon mailta. Sen jälkeen rakennettiin tarpeelliset rakennukset. Isäni ja setäni kiersivät talvet

pitkin pitäjää sirkkelisahan kanssa sahaamassa. Kesät he tekivät rakennustöitä. Vanhempani kannustivat meitä lapsia opiskelemaan. Niinpä minäkin pääsin Lauttakylään yhteiskouluun.

Perheemme muutettua

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Jaakko Taitonen (pj.), Raija Laaksonen, Marjaleena Laine, Tapio Nikkari ja Leena Virtanen

Toimitussihteeri: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa

Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14

p. (02) 762 2551, 050-521 3336, toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 70 senttiä/mm + alv 22 %
Mustavalk. 50 senttiä/mm + alv 22 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 39 euroa
6 kk..... 23 euroa
Pohjoismaat 44 euroa
Muualle 52 euroa

Tilinumero: LSOP 523900-4897

Y-tunnus 0204020-9

Sivunvalmistus:

Etusivupaja, Loimaa

Paino: Satakunnan

Painotuote Oy, Kokemäki

ISSN 0782-5668

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

- 16.7. Ps. 28:1 Herra, sinua minä huudan, sinä olet minun kallioni. Älä ole vaihi, kun puhun sinulle! Jos sinä et vastaa, olen kuoleman oma.
- 17.7. Room. 12:16 Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää pitäkö itseänne muita parempina, vaan asettukaa vähäosaisten rinnalle. Älkää olko omasta mielestänne viisaita.
- 18.7. Kirkastussunnuntai Matt. 17:5 Pietarin vielä puhuessa loistava pilvi verhosi heidät ja pilvestä kuului ääni: »Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!«
- 19.7. Hab. 3:4 Hän loistaa valona, hän säteilee kirkkautta, hohde verhoaa hänen suuren voimansa.
- 20.7. 2 Moos. 3:6 Herra sanoi Moosekselle: »Minä olen sinun isäsi Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala.« Silloin Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.
- 21.7. 2 Piet. 1:17 Herramme Jeesus Kristus sai Jumalalta, Isältä, kunnian ja kirkkauden, kun hänelle kantautui Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: »Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.«
- 22.7. Ps. 97:12 Iloitkaa, hurskaat! Iloitkaa Herrasta, ylistäkää hänen pyhää nimeään!
- 23.7. Ps. 97:1-2 Herra on kuningas! Riemuitkoon maa, iloitkoot meren saaret ja rannat! Pilvi ja pimeys ympäröi häntä, hänen istuintaan kannattavat vanhurskaus ja oikeus.
- 24.7. Ps. 97:10-11 Te, jotka rakastatte Herraa, vihatkaa pahaa! Herra on omiensa turva, hän pelastaa heidät pahojen käsistä. Päivä koittaa vanhurskaille, ilo niille, joiden sydän on puhdas.
- 25.7. 9. sunnuntai hel-luntaista Matt. 7:15-16 Jeesus sanoi opetuslap-

- silleen: »Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. Hedelmistä te heidät tunnette.«
- 26.7. Ps. 51:8 Sinä tahdot sisimpääni totuuden - ilmoita siis minulle viisautesi!
- 27.7. 5 Moos. 13:2-4 Teidän keskuuteenne saattaa ilmestyä profeetta tai unenäkijä, joka lupaa tehdä ihmeen tai tunnusteon ja joka näin koettaa taivuttaa teidät palvelemaan vieraita ja teille outoja jumalia.
- 28.7. 1 Joh. 4:1 Rakkaat ystävät, älkää uskoko kaikkia henkiä. Koetelkaa ne, tutkikaa, ovatko ne Jumalasta, sillä maailmassa on liikkeellä monia vääriä profeettoja.
- 29.7. Ps. 71:16 Herra, minun Jumalani, minä ker-ron sinun voimateoistasi ja julistan vanhurskauttasi, sinun, ainoan.
- 30.7. Ps. 92:8 Vaikka jumalattomat rehottavat kuin ruoho, vaikka väärintekijät nyt kukoistavat, he tuhoutuvat, katoavat ikiajoiksi.
- 31.7. Matt. 7:21 Jeesus sanoi opetuslapsilleen: »Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon.«
- 1.8. 10. sunnuntai helluntaista Luuk. 16:9 Jeesus sanoi: »Hankkikaa väärrällä rikkaudella ystäviä, jotka ottavat teidät iäsiin asuntoihin, kun tuota rikkautta ei enää ole.«
- 2.8. Ps. 119:169 Herra, anna minulle ymmärrystä, tee sanasi mukaan!
- 3.8. Sananl. 3:3-4 Älä unohda laupeutta, älä uskollisuutta - kiedo ne kaulaasi, kirjoita sydämesi tauluun, niin saat rakkautta ja kiitosta sekä Jumalalta että ihmisiltä.
- 4.8. 1 Piet. 4:10 Palvelkaa kukin toistanne sillä armolahjalla, jonka olette saaneet, Jumalan moninaisen armon hyvinä haltijoina.
- 5.8. Ps. 119:137 Herra, sinä olet oikeamielinen, oikeat ovat sinun päätöksesi.

Kurkijoen kunnan lopettajaiskuva

Olemme jo muutaman kuukauden ajan kyselleet tietoja Kurkijoen kunnan lopettajaiskuvan henkilöistä. Nyt on viimeinenkin tunnistettu. Kuva numero 32 on Kurkijoen kunnan johtaja Juho Laukkanen. Tällainen tieto tuli edellisen lehden julkaisemisen jälkeen muutamalta taholta. Kiitoksia kaikille asiaa selventäneille.

Karjalaisten kirkkopyhä

Sunnuntaina 1.8. klo 19 vietetään Vampulan kirkossa karjalaisten kirkkoiltaa. Sanajumalanpalveluksessa saarnaa Reijo Ahteela, alttarilla on kappalainen Keijo Plit ja kanttorina toimii Sirpa Honkanen. Tilaisuudessa esiintyy Oripään kirkko-

kuoro johtajanaan Katri Rajala. Vampulan karjalaiset avustavat tekstin lukijoina. Tilaisuuden jälkeen seurakuntatalolla on ohjelmatuokio ja kirkkokahvit. Olette kaikki sydämelisest tervetulleita.

Perheutisia

Jyväskylässä vietettiin 20.6.2010 konfirmaatiojuhlaa, jossa oli mukana vanhimman tyttäreemme vanhin poika Lauri.

Lauri on saanut jo lapsuudessaan kristillistiedollisen kasvatuksen vanhemmiltaan ja isovanhemmiltaan sekä kristillisessä päiväkodissa. Sen vuoksi olen kirjoitellut Kurkijokelainen lehteenkin heidän tietämyksestään.

Juhlan perhekuvassa pojat Lauri ja Mikko, äiti Hanna Valpuri, jonka isoäiti on kotoisin Kurkijoen Lapinlahdelta, Aina Valpuri s. Hamunen, sekä isä Markku Helenius.

LAURI HELENIOUS 20.06.2010

Rakas lapsenlapsemme, Lauri, olet luonut uraa meidän isovanhempien elämässä. Sinä synnyit ensimmäiseksi tuomaan iloa ja toivoa meidän vanhuutta kohti kulkevaan elämään. Olimme odottaneet tätä iloista tapausta ja olimme tietenkin onnesta mykkinä, kun se tapahtui. Matkat Huittisista tulivat entistä mielenkiintoisemmiksi ja antoisemmiksi. Odotimme jokaista tapaamista kuin kuuta nousevaa, niin kuin on tapana sanoa.

Vierailit aikanaan myös Huittisten mummolassa ja opit tuntemaan mummolan elämää ja tapoja. Huomasit myös, että mummo, joka oli jäänyt työelämän parista kotiin, oli paljon mukana erilaisissa puuhissa, mutta ukki häipyi vielä työhönsä, erilaisiin menoihinsa. Kun sitten kuljitte kirkon ohi,

kerroit mummolle, että siinä on Huittisten kirkko ja tokaisit päätteksi: "Ukki asuu siellä"

Nyt ole KONFIRMAATIOiässä ja olet tutustunut leirielämän muodossa tarkemmin kirkollisiin toimiin, juhliin ja arkeen. Olet ripikoulun päätettyäsi pääsyt osallistumaan suureen kirkolliseen juhlaan. Tämä juhla on kuin ensimmäinen virstanpylväs nuoruuden matkalla kohti aikuisuutta. Se on kasteen jälkeen ensimmäinen suuri juhla, johon valmistaudutaan oikein koulutuksella. Samalla se on koulutus, jossa eletään todeksi lapsena saatu kasteen lahja. Sen vuoksi siihen koulutetaan oikein vakavasti pitkin kevättä ja sitten viikon verran leirilä.

Päiväkodissa teille opetettiin niin paljon kristilli-

sistä asioista, että Mikko veljesi totesi kerran, että te tiedätte jo kaikki asiat, mitä koulutunneilla tulee esiin. Koit sen varmasti myös ripikoululeirillä. Tietämisesi tuli esiin jo alussa lähettämästäsi viestistä: olithan vasta aloittanut leirin, kun jo ilmoitit, että ulkolukuun määrätyistä kappaleista on puolet jo tentattu. - Ei teidän siitä huolimatta tarvitse olla huolissaan. Kyllä tiedon saralla riittää oppimista. En nyt lähde esittelemään teologisia koukeroita, totean vain, että silläkin saralla riittää pänttäämistä, jos voimia riittää, niin ihan koko elämän ajaksi.

Elämässä on hyvin tärkeää katsoa rohkeasti eteenpäin, pysyä rohkeasti totuudessa ja nähdä omat voimavaransa. Sinä Lauri olet aina ollut taitava ja mukava poika, olet vitsikäs, avulias,

jopa lapsirakas - olethan serkkujesi sankari - ja mitä kaikkea voisikaan luetella. Olet hauskalla tavalla myös juksannut meitä isovanhempia mm. pallon osuessa ei toivottuun kohteeseen, olet kysynyt: Kukka heitti? Se osoittaa, että sinussa riittää monitaitoisuutta tehokkuutta - harrastustesi määrä on luettelemattoman suuri -. Tahtoisimme, että pysyisit elämässä valoisana uskaliana, tomerana, kaikkea hyvää rakastavana ja avulias ihminenä. Siihen kaikkeen sinulla on hyvät mahdollisuudet ja siinä kaikessa rukoilemme sinulle myös kaikkivaltiaan Jumalan siunausta ja rakastavaa läsnäoloa. Onneksi olkoon Lauri tämän päivän saavutuksen johdosta.

Ukki-Eino
+ Mummo-Margatta

Sipooseen jatkoin opiskelua Tuusulassa. Sieltä kirjoitin ylioppilaaksi. Sotaväen jälkeen työskentelin jonkin aikaa Finnairilla.

Kaukomaille

Vuonna 1980 elämäni tuli suuri muutos, kun pääsin lähetyskouluun. Koulun loputtua lähdin Boliviaan, jossa tehtävänäni oli seurakuntatyön aloittaminen, lukutaidon opettaminen ja koulutoimen kehittäminen. Tämä projekti kesti kahdeksan vuotta.

Suomeen palattuani olin mukana toiminnassa, jonka tarkoituksena oli auttaa Venäjän juutalaisia muuttamaan Israeliin.

Vuonna 1991 pääsin silloisen ministerin Toimi Kan-

kaanniemen erityisavustajaksi. Tämä työrupeama kesti koko hallituskauden ajan.

Lähetys- ja kehitysaputyö työ kutsui jälleen Boliviaan. Kyseessä oli tällä kertaa Boijeka-projekti. Työ sisälsi vesihuoltotyön suunnittelua, työnjohtoa ja rakentamista. Työrupeama kesti kaksi vuotta. Sen jälkeen olin samanlaisessa projektissa Brasiliassa intiaaniväestön parissa. Parin vuoden jälkeen palasin koti-Suomeen.

Kotimaan kutsu

Ulkomailla vietettyjen vuosien jälkeen mieli paloi kotimaan hommiin. Toive toteutui, kun minut valittiin Parikkalassa toimivan Oronmyllyn leirikeskuksen johtajaksi. Työ oli todella

mielenkiintoista, haastavaa ja ihmisläheistä. Viihdyin todella hyvin. Joskus ajattelin tämän olevan juuri sitä kutsumustyötä. Parikkalassa ollessani aloitin teologian opiskelun Joensuun yliopistossa.

Tällä hetkellä asun Harjavallassa. Järjestän erilaisia vaellusretkiä ja toimin matkaoppaana. Opiskelen päätoimisesti ja pyrin saamaan loppuun opinnot, jotka ovat jo nyt loppusuoralla.

Olen kiitollinen Vampulan karjalaisille kutsusta tulla puhumaan karjalaisten kirkkopyhänä lapsuuteni kotikirkkoon.

Reijoa jututti
Erkki Poutanen

Merkipäiviä

Suku onnittelee 80-vuotispäiviään viettänyttä Pauli Parikkaa. Hän on syntynyt 7.7.1930 Kurkijoen Mikrilässä.

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Mikä on Suomen ensimmäinen kansainväliset mittapuut täyttävä matkustajalentokenttä?
2. Suomi on ainoa EU:n jäsenvaltio, jonka metsissä asustaa eräs harvinainen nisäkäs. Mikä?
3. Kuka toi kristinuskon 1100-luvulla Suomeen?
4. Mistä löytyy maailman pisin mies?
5. Kenen sanotaan keksineen, että Joulupukin kotipaikka on Korvatunturi?

6. Kuka valittiin vuonna 1958 Miss Suomeksi?
7. Missä marsalkka Mannerheim ja natsi-Saksan johtaja Adolf Hitler tapasivat 4. kesäkuuta 1942?
8. Kuinka monta kuorma-autoa ja rekkaa ylitti Suomen ja Venäjän rajan v. 2007?
9. Mihin maailman ensimmäinen rautatie rakennettiin vuonna 1825?
10. Milloin Suomessa tapahtui ensimmäinen lentokonekaappaus?

Enon kanssa Kurkijoella

Kun Hanski-enoni otti minun yhteyttä muutama kuukausi sitten ja sanoi, että nyt olisi minunkin aika nähdä isovanhempieni asuintilat Kurkijoella, sain ensimmäisen kerran edes jonkinlaisen herätteen siitä, että Karjala tulee nähdä. Olen toki käynyt Pietarissa ja useamman kerran Viipurissa, mutta pintaa syvemmälle en ole päässyt kurkistamaan. Hanski-enon lupauduttua oppaaksi, lupauduin mukaan. Pitihän myös äitini kotipaikka nähdä.

”Olen toki käynyt Pietarissa ja useamman kerran Viipurissa, mutta pintaa syvemmälle en ole päässyt kurkistamaan.”

Jo Venäjän tullissa viimeistään muistin mihin olen menossa, sillä venäläisten tullivirkailijoiden työskentely on aivan omaa luokkaansa. En ole aivan varma oliko kahvitunti juuri alkamassa vai päätymässä, mutta joka tapauksessa paljon virkailijoita oli jalkeilla. Toki vain muutamia turisteja palveltiin. Ei meidän suomalaisten tosin paljon kannata moittia näitä virkailijoita, sillä paljon kovemmalle joutuvat venäläiset vastaavassa asemassa

omassa tullissaan. Nytkin erään auton takakontissa olleet, Venäjälle tulossa olleet, golfmailat joutuivat erityisen tarkastuksen kohteeksi. Sinä aikana, kun me siinä odottelimme, niin golfmailojen tulevaisuus jäi auki, mutta äänenkäytöstä päätellen ne eivät ainakaan heti matkanneet tuojan mukana Venäjälle tai sitten ne tulivatkin yllättävän kalliiksi tuojalle. Vajaan tunnin jonotuksen ja odottelun jälkeen, olimme vapaat ja matka kohti Karjalaan oli varsinaisesti alkanut.

Ensossa poikkesimme pankissa vaihtamassa ruplia. Paljon oli jonossa muitakin, mutta eivät toki valuuttaa vaihtamassa, vaan ilmeisesti jonottajien iästä päätellen nostamassa eläkkeitään. Toki joukossa oli yksi nuori-parikin, jonka arviolta noin viiden vuoden ikäinen poika tuli pyytämään meiltä jotain. Hanski-eno kaiveli taskuun ja löysi taskun pohjalta paperikäärössä olevan sokeripalan ja antoi tämän pojalle. Kauniisti poika kiitti tai mistä minä tiedän oliko se kauniisti sanottu, kun en kieltä ymmärtänyt. Pojan isän hammaskalustosta voi ainakin päätellä, että hänkin on aikanaan syönyt paljon sokeria. Poikkeuksellista oli ainakin se, ettei poika heit-

Lapinlahtea Laatokalta päin katsottuna.

tänyt roskaa lattialle, vaan palasi ulko-ovelta tuomaan roskan meille.

”Pojan isän hammaskalustosta voi ainakin päätellä, että hänkin on aikanaan syönyt paljon sokeria.”

Matkaan lähdettyämme ihmettelin eikö siellä enää viinanmyyjiä teiden varsilla ole lainkaan, mutta tulihan sellainen eteen Ihantalan muistomerkin kohdalla. Kovin oli hiljaista markkinoilla eikä myyjä päässyt meidänkään kustannuksella rikastumaan. Keskivertohintainen auto kuitenkin osoitti, että on kauppa aina-kin joskus sujunut ja miksei

sujuisi kohtakin, sillä muutama linja-auto oli tulossa sinne päin. Se ei voi pitää paikkaansa, että suomalais-turistit ostaisivat viinaa matkajuomiseksi, sillä niin huonossa kunnossa tiet ovat, ettei siinä ryyppyä voi ottaa läikyttämättä housuille eikä sitä kukaan nyt määrisä housuissa kehtaa kulkea vieraalla maalla.

”Taipaleella pystyi vielä aistimaan ainakin mielikuvissa sen, millaista oli odottaa vihollisen hyökkäystä.”

Taipaleella pystyi vielä aistimaan ainakin mielikuvissa sen, millaista oli odottaa vihollisen hyökkäystä. Nykyinen väestö näyttää käyttävän juoksuautoja ja bunkkereita aivan toisiin tarkoituksiin, sillä nuotioita ja roskakasoja oli melko paljon. Taipaleen rannalle oli kohonnut venäläisen mittapuun mukaan komeita huviloita, joita paikalliset hoitivat rikkaiden omistajien ilmeisesti ollessa töissä. Teiden kunnosta päätellen huviloiden omistajat eivät kauhean usein käy huviloillaan, sillä ei niitä voi parhaalla tahdollakaan edes teiksi kutsua. Mutta onnek-

si venäläinen keksii ratkaisun tähänkin ja siksi siellä oli yksityinen lentokenttä, keskellä ei mitään. Olinhan minä hölmö, lentäenhan mökille tullaan!

Hanski-eno oli hoitanut kaikki järjestelyt erinomaisesti, olihan tämä jo varmaan hänen sadas kerta, kun hän vieraili ”meidän mailla”. Mökki, jossa yövyimme, oli hyvä ja toimiva. Ruokaa olimme ostaneet varmuuden vuoksi jo Suomen puolelta. Tai en minä tiedä miksi me sitä Suomesta raahattiin! Mökin terassilta oli upeaa katsella Laatokalle ja kuunnella, kuinka se oikea Karjalan käki kukkuu. Jos se oli sama käki koko matkamme ajan, toivon, että ensi kerralla se pitää keikkataukoa ainakin yöt.

Kahden päivän aikana sain tutustua isovanhempieni ja heidän vanhempien kotipaikkoihin Lapinlahdella ja Tittossa. Tietenkin vain kivijalat ja laitumet muistuttivat siitä, että siellä on joskus ollut asutusta. Mutta kun siellä pysähtyy ja istahdaa katselemaan ympärilleen ja kuuntelee luontoa ja antaa ajan mielikuvituksessa vierähtää kahdeksankymmentä vuotta takaisin, niin on kokenut jotain sellaista, mitä ei saa kokea ainakaan, muutoin

”Mutta kun siellä pysähtyy ja istahtaa katselemaan ympärilleen ja kuuntelee luontoa ja antaa ajan mielikuvituksessa vierähtää kahdeksankymmentä vuotta takaisin, niin on kokenut jotain sellaista, mitä ei saa kokea ainakaan, muutoin ihan kivassa, Turussa.”

ihan kivassa, Turussa. Kun otat mielikuvissa kymmenen vuotta pois, niin sinut valtaa myös suru. Suru siitä, mitä he kaikki siellä asuneet joutuivat kokemaan ja mitä kaikkea he menettivät. Hailkeus yllätti minutkin.

Palatessamme taas kohti Suomea Viipurin kautta, esitin itselleni kysymyksen, tulisiko meidän saada Karjala takaisin. En osaa siihen vastata tai edes omaa mielipidettä muodostaa. Molemmat kannat voidaan niin monella ja hyvällä tavalla perustella. Onneksi meillä on kuitenkin oikeus käydä siellä katsomassa. Onneksi minulla on Hanski-eno, joka tarjosi minulle tämän mahdollisuuden.

Pasi Hyvätti, Turku

Kurkien kutsu DVD

Uskallatko rajan taa?

Kurkien kutsu on kesällä 2009 kuvattu dokumentti nuoren Antin matkasta isoisänsä synnyinmaalle Kurkijoelle, luovutettuun Karjalaan. Rajan takaa avautuu portti toisenlaiseen maailmaan, josta matkaja ei palaa entisellään. Hän saattaa jopa tahtoa sinne takaisin.

Kurkien kutsu -dokumentin lisäksi DVD:llä on lisämateriaalina Elisenvaaran pommitusta käsittelevä dokumentti, jossa Aarne Heinonen, Pertti Torikka ja Eero Laukkanen kuvailevat pommitusta ja sen jälkeisiä tapahtumia. Lisämateriaalina on myös Timo Rouhiaisen ja Sirkka Isotalon jutustelua heidän juuristaan ja Kurkijoen nykytilasta. Lisäksi DVD sisältää informatiivisen kuvakoosteen Kurkijoesta.

Tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551 tai 050 521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Nenosen tila Lapinlahdella.

Hiitola-juhlissa monipuolista tarjontaa

Hiitolan pitäjäjuhlan tilaisuuksissa 7.-8.8.2010 Porissa on tarjolla sekä katsottavaa että kuultavaa. Porin Kauppaoppilaitoksella (Luvianpuistokatu 1) pääsee lauantaina kello 11.00 alkaen tutustumaan Kädentaideiden näyttelyyn. Tällä kertaa nähtäville on koottu tämän päivän harrastajien monipuolisia kädentaideiden aikaansaannoksia.

Samaan aikaan ovat paikalla myös sukututkijat Harri Kekki ja Tauno Siitama ohjaamassa menneisyyden saloihin. Molemmat kohteet ovat avoinna sekä lauantaina että sunnuntaina kello 11–16.

Lauantaina kello 13.00 alkavassa seminaarissa kuullaan tarinaa Hiitola-säätiön vaiheista ja silloin julkistetaan myös Raija Collanderin toimesta Hiitola-säätiön historiikki. Seminaarissa on kahvitarjoilu ja vapaa pääsy.

Vuoden soittokunta

Sunnuntai alkaa klo 9 lipunnostolla Kauppaoppilaitoksella, mistä on ilmainen linja-autokuljetus Väinölän kirkolle messuun ja sitä seuraavaan kunnianosoitukseen Keski-Porin kirkkopuiston muistomerkeillä.

Kello 13.00 alkavan Aila Niemen juontaman pääjuhlan alkupuolella voi yleisö nauttia puolen tunnin ajan noin 25 soittajasta koostuvan Porilaissoittokunnan viihdemusiikkituokiosta. Soittokuntaa juhlissa johtava Ahti Laine kertoo, että vuonna 2007 Porilaissoittokunta valittiin vuoden Maanpuolustussoittokunnaksi Lahdessa järjestetysä Maanpuolustussoittokuntien katselmuksessa.

– Ympäristökuntien harrastajasoittokunnista on koottu kokeneita puhaltajia, jotka haluavat osallistua palkattomaan vapaaehtoisuuteen. Porilaissoittokunta on alusta pitäen eronnut muista reserviläissoittokunnista siinä suhteessa, että mukaan on otettu myös naisia, varusmiespalveluksen käymättömiä nuorukaisia ja reservipalveluksensa loppuun suorittaneita nostomiehiä. Alaikäraja on kuitenkin 18 vuotta, valaisee Ahti Laine.

Jouko Hämäläinen ja Pyhjäjärven pukuun sonnustautunut Tuulia Ahokas vaihtamassa kuulumisia viime kesän juhlissa.

Porilaissoittokunnan näyttävä esiintymispuku pohjautuu vuoden 1789 Kustaa III:n armeijan univormuun. Jos soittokunta esiintyisi ulkotiloissa, kuuluisi asuun kaiken kruunava korkea porilaishattu.

Uosukainen (o.s. Vainikka, s. 18. kesäkuuta 1942, Jääski). Hän vieraili puhujana kesäkuussa Helsingissä pidetyillä laulujuhlilla, ja kiteytti näkemyksensä karjalaisista.

– Karjalaisuutta ei tarvitse määritellä, eletään vain karjalaisittain, siis ihmisiksi. Meidän erikoislahjamme on kuitenkin tunteiden näyttäminen ja niiden arvostaminen. Tunteiden köyhtyminen on kohtalokas köyhyyden laji, ja se leviää tasavallassa niin, että kyynisyyden jääpuikot kilisevät.

Tältä pohjalta voimme odottaa, että Porissa on varmasti odotettavissa tunteiden paloa Riitta Uosukaisen astuessa esiin. Pääsymaksun (12 €) sisältämän väliaikakahvin nauttimisen jälkeen tuo Porin kaupungin tervehdysten kulttuurijohtaja Jaana Simula. Kun yleisö on saanut nauttia Evakoiden mu-

siikkituokiosta, siirrytään Pöystin puheeseen. Pöysteistä ei Porissa puhu Miss Suomi 2009 Essi Pöysti, ei Ahlaisissa syntynyt maastohiittäjä ja olympiamitalisti Toini Pöysti eikä Hiitolan Kilpolansaareissa syntynyt Tauno Pöysti, vaan Taunon ja Toinin poika ja Essin isä Timo Pöysti. Urallaan hyvin edennyt eversti Timo Pöysti on nykyisin kadettikoulun johtaja. Hän käsittelee sunnuntaina iltapäivällä ohjelmaosuudessaan Juuret Hiitolassa henkilökohtaisia näkemyksiään karjalaisuudesta.

Hiitola-Säätiön ja Hiitolan Pitäjäseuran edustajat toivottavat kaikki tervetulleeksi heidän yhteistyössä järjestämäänsä Hiitolan pitäjäjuhlaan. He uskovat että kahden päivän aikana on jokaiselle tarjolla jotain kiinnostavaa.

Kullervo Huppunen

Hiitola-säätiön historiikki julkaistaan 7.8.

Hiitola-säätiö on kustantanut 60-vuotisen taipaleensa vaiheista kertovan historiikin. Kirjan julkistamistilaisuus on Porin Kauppaoppilaitoksella lauantaina, elokuun 7 p:nä alkaen klo 13.00 Hiitola-säätiön järjestämässä seminaarissa, joka aiheena on ”Yhteistyötä ja kulttuuria. Hiitola-säätiön vaiheita vuosilta 1947 – 2007”.

Historiikki jakautuu kolmeen osaan, joista ensimmäinen kertoo menetetyin Karjalan yhden pitäjän, Hiitolan, asukkaiden vaiheista. Kirja kuvailee Laatokan sy-

lissä asuvia ihmisiä, heidän töitään ja harrastuksiaan. Sitteen seuraa sodan aiheuttama turvattomuus, evakkomatkien monet muutot ja paluu takaisin jälleenrakentamaan hävitettyä Karjalaa. Kaikki johti kuitenkin lopulliseen lähtöön synnyinseudulta.

Suurin osa Hiitolan evakoiden saamista Satakunnasta ja asetui sinne. Tutkijan lausunnon mukaan Suomen heimoista kaksi, karjalaiset ja satakuntalaiset, poikkesivat eniten tavoiltaan ja luonteeltaan toisistaan. Yhteiset askeleet kuitenkin

on opittu. Entisten hiitolaisien yhteiseksi siteeksi perustettiin pitäjäsäätiö, jonka nimi oli aluksi Hiisi-Säätiö ja nykyinen nimi on Hiitola-säätiö. Kirjan toinen osa kertoo Hiitola-säätiön toiminnasta, Hiitolan kansallispuvusta, varttuneen väen leireistä, julkaisutoiminnasta ja kotiseutumatkoista. Säätiön toimijoiden elämänavaiheita ja mielipiteitä myös kerrotaan.

Kolmanteen osaan on koottu riemastuttavia hiitolaisia sanontoja ja lopussa voi murrettain taitamaton hakea oudoille sanoille tulkintaa ”Pörstin mummon sanakirjasta”.

Julkaistu historiikki, Yhteistyötä ja kulttuuria, Hiitola-säätiön vaiheita, on tavallisuudesta hieman poikkeava historiikki. Sen kerronta on iloista, karjalaisuutta henkivää. Kirjassa on historiantietojen lomas- sa runsaasti haastatteluja ja tarinoita. Tämän historiikin uskoi kiinnostavan myös nuorempia lukijoita.

Historiikin on koontanut ja kirjoittanut Raija Collander ja taivannut Juhani Lukka. He ovat molemmat hiitolaista sukujuurta. Kirjassa on runsas kuvitus. Kaunis kansikuva, jossa on Hiitolan naisen kansallispuvun rintakoru, on Juhani Lukan käsialaa.

Hiitolajuhlat

7.-8.8.2010 Porissa

Lauantai ja Sunnuntai

Kauppaoppilaitos Luvianpuistok. 1
klo 11.00-16.00

Kädentaideiden näyttely.

Hiitolan Pitäjäseuran naistoimikunnan järjestämässä näyttelyssä esillä monipuolisia kädentaideiden tuotteita.

Sukututkijat

Harri Kekki ja Tauno Siitama

Lauantai, klo 13.00

Hiitola-säätiön järjestämä seminaari
Kauppaoppilaitos Luvianpuistok.1
Hiitola-säätiön historiikin julkistaminen
Raija Collander

Vapaa pääsy, kahvitarjoilu

Sunnuntai, klo 9.00

Kauppaoppilaitos Luvianpuistok. 1

Lipunnosto

Lippulaulu

klo 10.00

MESSU, Väinölän kirkko, Päkintie 1-3 Pori

pastori Jouko Paukkunen

dir.mus. Anne-Mari Grundstén

kuoro Laatokan Laulajat

joht. Kauko Kivelä

Messun jälkeen

KUNNIANOSOITUS

Keski-Porin kirkkopuistossa (n. klo11.40)

Sankarivainajien- ja Karjalaan jääneiden vainajien

muistomerkeillä.

Ilmainen linja-autokuljetus klo 9.30

Kauppaoppilaitokselta Väinölän kirkolle, paluu Keski-Porin kirkkopuiston kautta takaisin Kauppaoppilaitokselle

klo 13.00, Kauppaoppilaitos Luvianpuistokatu 1

PÄÄJUHLA

Juhlan juontaa Aila Niemi

Liput saapuvat juhlapaikalle

Musiikkia Porilaissoittokunta

maanpuolustussoittokunta joht. Ahti Laine

Karjalaisten laulu Yleisö

Tervehdyssanat Jouko Hämäläinen

Musiikkia Porilaissoittokunta

Juhlapuhe Valtioneuvos Riitta Uosukainen

Musiikkia Porilaissoittokunta

Satakunnan laulu Yleisö

Väliaika

Karjalan kunnailla Yleisö,

Porin kaup. tervehdys Kulttuuri johtaja Jaana Simula

Musiikkia Evakot

Juuret Hiitolassa Kadettikoulun johtaja,

Päätössanat Eversti Timo Pöysti

Maamme Kari Kaijo

Yleisö

Pääsymaksu 12 € sisältää väliaikakahvin

Hiitola-Säätiö - Hiitolan Pitäjäseura ry.

Kirjat kiertoon

Hiitola-säätiö on toimittanut tai avustanut useita Hiitolaaan liittyviä kirjoja, mutta monista niistä on painos loppunut. Hiitola-säätiön toimittamia tai tukemia kirjoja ovat: Hiitolan historia, Hiitolan kylähistoria, Hiitola, kuvat kertovat, Hiitola, talot ja asukkaat 1939, Sain Karjalan takaisin – kesämökkiläisenä Laatokan Karjalassa, Kilpolan saaristo, Hiitolaiset uusille asuinsijoille ja Evakkojuna. Ainoastaan kaksi viimeksi mainittua on enää myynnissä. Jos hallussasi tai tiedossasi on ylimääräisiä kirjoja, toivomme niiden löytävän uusia lukijoita eikä päätyvän vinteilte tai pahimmillaan kaatopaikoille. Hiitola-säätiön ottaa lahjoituksena vastaan uutta kotia etsiviä kirjoja ja pyrkii välittämään niitä eteenpäin kiinnostuneille.

Kirjoja otetaan vastaan Hiitola-juhlilla 7-8.8.2010 juhlien infopisteessä. Kirjoista voi ilmoittaa myös sähköpostilla: saatio@hiitola.fi tai puh: 040 5387401 (Raija Laaksonen).

Oripääläinen

60 000 näyttelyvierasta

• Teksti: Helena Sulavuori • Kuvat: Antti Sahla ja Helena Sulavuori

Messuporttien läpi kulkivat torstai- ja perjantainaamuna maanviljelijät tutustumaan ja vertailemaan koneita, lauantai ja sunnuntai olivat selvästi lapsiperheiden päiviä, jolloin eläinosastot saivat paljon pieniä, innokkaita vierailijoita.

OKRA-maatalousnäyttely keräsi noin 60 000 kävijää, sunnuntain hellepäivä vetosi kävijöitä jonkin verran. Moni ihmetteli näyttelyn monipuolisuutta, maatalouskoneiden ja siihen liittyvien tuotteiden lisäksi myös kaupunkilaiskävijät löysivät mielenkiintoista tutkittavaa ja nähtävää.

Näyttely on mahtava osoitus oripääläisestä talokohengestä. Koko messujen toteuttamiseen oli palkattu ainoastaan yksi työntekijä 3 kuukauden työ sopimuksella, muu teh-

tiin talkoovoimin.

Tiedotus- ja markkinointipäällikkö Timo Rouhiainen, myös Kurkijoki-Säätiön hallituksen jäsen, kertoi, että tänä vuonna oli erityisesti panostettu parkkialueiden, lipunmyynnin, ruokailujen ja wc-tilojen toimivuuteen. palaute niistä olikin ollut hyvää.

Mahtavaksi paisuneelta messualueelta, joka levit-
täytyi yli 15 hehtaarin alu-
eelle, oli sitä vastoin vaikeaa löytää jotain tiettyä osastoa. – Ensi kerralla onkin aihetta kiinnittää erityishuomioita

opastuksiin, Timo toteaa, vaikka myöntääkin, että messut alkavat olla kasvunsa rajoilla talkoovoimin toteutettavana tapahtumana. Työmäärä on valtava.

Kurkijoki-Säätiön osasto sijaitsi OKRA-bulevardin (lentokentän kiitoradan) varrella keskeisellä paikalla. Kulkijoita riitti ja ilahduttavan moni pysähtyikin juttelemaan ja ottamaan Kurkijokelainen-lehden lukemisekseen. Lehtiä jaettiin satoja kappaleita.

Isoisän valmistumissormus tämän päivän agronomilla

- Isoisäni Taavetti Kaunisto valmistui Kurkijoen Maamiesopistosta vuonna 1909 agronomiksi, kertoo agronomi Heli Kaunisto ja näyttää samalla omassa sormessaan kiiltelevää isoisän valmistumissormusta. – Kun itse valmistuin agronomiksi, en hankkinut uutta sormusta, vaan isoisän sormus on siitä merkinä, hän kertoo.

Sormuksen sivua koristavat ristiin menevät viljan tähkät ja edessä on monogrammimainen kuvio.

Taavetti Kaunisto oli kotoisin Sastamalasta. Kurkijoen maamiesopiston arvostuksesta kertoo paljon se, että viime vuosisadan alkupuolella on lähdetty Länsi-Suomesta asti opiskelemaan Kurkijoelle. Maamiesopisto aloitti toimintansa v. 1874 ja toimi talvisotaan asti, tosin eri nimillä, mutta antaen korkeampaa koulutusta isojen tilojen omistajille, tilanhoitajille ja työnjohtajille.

Maatalousnäyttelynkin aikana useampi tuli kerto-
maan länsisuomalaisen sukunsa yhteyksistä Kurkijo-
keen juuri maanviljelysoppilaitosten kautta.

**Löytyykö muilta valmistumissormuksia?
Kirjoittakaa ja kertokaa kuvan kera!**

Heli Kauniston sormessa on isoisän Kurkijoen maamiesopistosta saatu sormus.

Kurkijoen isännänviiri toimi hyvänä opastuksena, Karjalan värit houkuttelivat monta karjalaistaustaista vierailijaa. Moni ihmettelikin kurkijokelaisten aktiivisuutta ja toivoi samaa omilta seuroiltaan.

Oripään lentokentän kiitoradan reunat olivat täynnä osastoja. Yli 300 metriä pitkistä "telttarivitalosta" löytyi Kurkijoki-Säätiön osasto sekä myös Loimaan osasto, jossa esillä olivat Loimaan kylät ja erilaiset Loimaan seudun palvelut.

voimannäyte palveltiin talkoohengessä

Eläimet kiinnostavat perheen pienimpiä, eläimen koskettaminen tosin saattaa vähän jännittää, kuten 6-vuotiasta Eemeliä, joka äitinsä Janina Hirvosen kanssa on tutustumassa näytelyn hevosaitauksiin. Janina-äidin isoisä on Kurkijokelainen Emil Hirvonen, jonka mukaan Eemeli (virallisesti Emil) on nimetty.

Hellyttäviä olivat myös 5 päivän ikäiset kananpojat, joiden kasvamisesta sai seurata näyttelyiden ajan.

Torstaina järjestettiin Kurkien kutsu DVD:n julkistamistilaisuus, johon oli kutsuttu median edustajia. Karjala-lehden toimittaja Ali Kumpunen haastattelee Antti Sahlaa, jonka käden ja kameran jälki näkyy voimakkaasti suuren suosion saaneessa DVD:ssä. Kurkien kutsua myytiin messujen aikana liki 100 kappaletta, se ylitti odotuksemme.

Osastollamme vieraili sukupolvien kirjo. Moni puoli- tai neljänneskurkijokelainen mietti matkaa Kurkijoelle ja nuorimmat piirsivät ajatuksiaan paperille, kuten kuvassa Riku isänsä Mikko Yrjölän avustuksella, vieressä veli Eemeli.

Kurkijokelaista yrittäjyyttä

Jouni Rouhiainen esittelee hyvinkääläiselle Mikko Ovaskalle suuren suosion saavuttanutta suorakylvökoneetta. - Kone on persoonallisen näköinen ja siksi jotkut isännät vierastavatkin sitä, mutta kun he kuulevat hinnan, niin innostus on taattu, kertoo veljensä Timo Rouhiaisen maahan- tuomia koneita esittelevä Jouni Rouhiainen.

Mikko Ovaska kiittelee koneen monia yksityiskohtia, kuten helppoutta, jolla

voidaan todeta kylvetyn siemenen määrä hehtaarille. Kun kysyn aikooko Mikko tehdä suorakylvökonekaupat näyttelyn aikana, vastauksena on ehdoton ei, mutta heti perään mies toteaa olevansa tutustumassa niihin tulevaisuutta varten.

Koneiden maahantuojat Timo Rouhiainen kertoo, että suorakylvökoneet eivät ole enää vain suurtilojen koneita vaan niitä löytyy myös kooltaan pienemmille

tiloille hintahaitarin ollessa 14 000 eurosta ylöspäin aina 6-numeroisiin lukuihin.

Great Plainsilta löytyy yli 200 mallia, joista Timo tuo maahan 11 mallia, vaihtoehtoja on monta.

Vaikka maatalousnäyttelyssä ollaankin, niin myös kaupunkilaisille löytyy ruohonleikkukoneita ja metsänomistajille kenttä-sahoja, Timo kertoo ja jatkaa matkaansa näyttelyssä järjestettyyn suorakylvöseminaariin.

Mikko Ovaska ja Jouni Rouhiainen tutkivat amerikkalaiskoneen yksityiskohtia.

Kirjoittajan esittely:

Kunniamainta
Nimi: **Veikko Rastas**

Syntymäkotikunta:
Kurkijoki
Nykyinen asuinkunta:
Loimaa

Mikä tai kuka sinut innosti osallistumaan?

Luin sanomalehti Kurkijokelaisesta, missä kehoitettiin, jos vielä oli kerrottavaa evakkotaipaleesta. Tuntuu, että nuoruusmuistot on paremmin mielessä kuin eilinen.

Löytyikö aihe helposti?
Kun sai pääns auki, aiheita soljui aivan itsestään.

Kuvaile muutamalla sanalla, millainen on sinun Kurkijokesi?
No, minun Kurkijoki oli monivivahteinen jo luonnon puolesta, tapahtumarikas asuinseutu, mihin oli saanut syntyä.

Millaisista asioista haluaisit vielä kirjoittaa?
Aiheita aina löytyy, jos elää saa ja jos kynä pysyy kädessä.

Veikko Rastas

Tuomariston kommentit:

Kottaraisen teksti ei täysin keskitys kilpailun aiheeseen, mutta sen ansio on riemastuttava tarinankertojan ääni, joka vaeltaa pidäkkeettömästi aiheesta toiseen. Sisältö on rikas, yksityiskohtia vilisevä, mielenkiintoinen. Siitä huokuu lämmin huumori.

Kirjoituskilpailu "Uusilla asuinsijoilla"

Tämän vuoden lehdissä tullaan julkaisemaan kaikki kirjoituskilpailuun osallistuneet kirjoitukset. Ne kertovat monipuolisesti asettautumisesta uusiin kotipaikkoihin ja oman paikan löytämisestä vieraassa ympäristössä kaukana koti-Karjalasta. Sarjan aloittavat palkitut ja kunniamaininnan saaneet ja sen jälkeen muut hyvät kirjoitukset vapaamuotoisessa järjestyksessä.

Elisenvaarasta EU:n aikaan

Osa 3.

Matka kulki pohjoisen voimailtoiksi, Erkki-veli oli jo siellä. Hommat oli hyvät, sama palkka nuorilla pojilla kuin aikamiehillä. Muhokselta siirryttiin Vaalaan alkavalle työmaalle. Oli talvi, pakkasta -30 astetta ja

”Hommat oli hyvät, sama palkka nuorilla pojilla kuin aikamiehillä.”

asuttiin pahviteltoissa. Jalat poltti ja pää jäättyi seinään. Joulun jälkeen -46 sain keuhkoputkentulehduksen, joka äityi keuhkokuumeeksi. Makailin teltalla jonkun päivän, ei siihen aikaan ollut mitään työmaalääkäreitä. Eräänä yönä meinasi henki loppua. Silloin ajattelin, että nyt on paras lähteä Ouluun lekurille. Kävelin 30 asteen pakkasessa 3 km Vaalan asemalle, kun työläisjuna Ouluun lähti Vaalan asemalta kello 4 aamulla. Minin yksityislääkärille. Hän heti heitti kuumemittarin kainaloon. Hetken päästä näytti 41 astetta. Lekuri löi pari kertaa keuhkon puolelle ja sanoi: ”Sulla on vettä keuhkossa, äkkiä Oulun keskussairaalaan”. Sitten hän sanoi: ”Millä olet tullut tänne?” ”Kävelin teltalta Vaalan asemalle”. Hän totesi: ”Olet hullu mies. Jos

olisi fysiikka pettänyt pakasessa, olisit vainaa”. No ei hänkään ruvennut ruotimaan, mikä olis ollut vaihtoehto. Ei ollut puhelimia, ei taksia jylhämässä. No hyvä näin. Pääsin Oulun lääninsairaalaan. Heti kun saivat minut pukille (vai petille?), tuli lekuri ja sairaanhoitaja. ”Tämä pikkasen nipistää”.. Okei, lyötiin piikki lapaluitten välistä keuhkopussiin, imaistiin vettä pois 400 g, helpotti huomattavasti. Seuraavana päivänä sama juttu, mutta en muista mitä silloin otettiin. Olin pari kuukautta Oulun lääninsairaalaan enkä muista näitä hienoja hoitajia, olin sen verran tōkelō. Silloin nautin tietysti heidän hoivastaan. Yksikin hoitaja, kun aloin paranemaan, kut-

”Olin pari kuukautta Oulun lääninsairaalaan enkä muista näitä hienoja hoitajia, olin sen verran tōkelō.”

sui minut teelle heille. Kun hän epäili minun olevan masentunut. Noin hän totesi: ”Ei sen takia, että sinä Veikko olet ongelmapotilaita, mutta kun sinua ei ole kukaan käynyt katsomassa”. No, juotiin teet, hän sai sielunrauhan ja minä hyvän ihmisen vamman sydämeen! No eikun evakkopojan

matka kotiin toipumaan. Asuttiin siinä Ylistarossa Tenkkulan pysäkin vieressä, ensin Perälän Helmin talossa. Helmillä oli takka koukkuineen, mutta sitä hän ei luovuttanut mistään hinnasta. Oli myös Kastor-hella keittiössä, mitä hän ei käyttänyt. Äiti tykkäs hirveästi siitä. Hetken päästä naapurin Arvon mökki vapautui ja hän tarjosi sitä meille. Totta kai äiti oli mielissään, kun oli ihan oma huusholli. Tämä oli Tenkkulan pysäkin tykönä. Tätä ennen asuttiin Kallionkylässä. Ennen Erkin pohjoiseen lähtöä mentiin Alapään seurantalolle tansseihin. Minä en osannut vielä tanssialaa, jos nyt tänään osaan ollenkaan. Mutta mukana kumminkin kuulos-telemassa ja apujoukoissa. Eksu oli jo silloin likkain iskukunnossa ja osas vähän tanssiakin. Illan myötä joku hyvä kaveri tuli sanomaan: ”Ne meinaa hakata teidät”. Minä viestitin Eksulle, että ole varovainen kun tulet ulos. Minä varasin hevosen siihen aika lähelle rappuja. Oli talvi ja haettiin elukoille vettä Kyrönjoesta. Pitkässä reessä oli kola ja heiniä. Heinien alla oli rautakanki, millä tehtiin avanto. Eksu otti ohjeesta vaarin ja pääsi rekeen. Yksi Pohjanmaan poika sai savikolasta kiinni, hevonen juoksuun ja

matkaan! Äijä roikkui kiinni kolassa. Minä nappasin kangella kynsille. Eikä jäätty kyselemään miten kävi, ukko kumminkin herpaantui. Mutta kyllä oli pelko niin suuri, ei uskallettu enää mennä pohjalaisia naisia vōkottelemaan. Olli-Pekka on katkaissut isien kammon ja nai Peräseinäjoelta vaimon itselleen!

”Keväällä -47 tuli tieto, että Loimaalla on meidän sijoituskunta, ei kun hyntteet kasaan ja kohti Loimaata.”

Olin toipumislomalla sieltä Pohjolasta. Keväällä -47 tuli tieto, että Loimaalla on meidän sijoituskunta, ei kun hyntteet kasaan ja kohti Loimaata. Muistaakseni huhti-toukokuun vaihteessa tultiin Loimaalle. Meille oli osoitettu asuinpaikaksi Laarimäki. Oli se ensin alkuun pienviljelijälle yllätys, Loimaan avarat pellot. Talon paraatirapun saliin tultiin asukkaaksi. Äiti sitä ensin protestoi, hän epäili, jos ton väen kanssa tulee ristiriitaja. Jos olis päässy keittiön rappuun piikojen ja renkien maailmaan. No aika kului ja äiti tottui paraatirappuun, ei ollut mitään ongelmia. Asuttiin kaksi vuotta siinä samalla paikalla. Sitten saatiin maa-asutuslain mukainen paikka tästä samasta talosta. Hienoa, kun päästiin tänne avarille viljavainioille, kunhan opimme vielä viljelemään näitä savipelloja. Aika opettaa ihmisen niin kuin kansankin. Olemme onnellisia tänä päivänä, kun meille sattui hienot vai- niot. Jotkut heimon jäsenet joutuivat raivaamaan saran kylmään korpeen.

Kesä 47 jatkui, talossa oli viisi renkiä ja kolme piikaa. Isäntä sanoi: ”Olisko teillä työkykyistä?”. Isä kysyi minulta: ”Mitäs arvelet, jos menisit vähäksi aikaa talon töihin?” Minä totesin: ”Ulkotyö on hyväksi, kun senkka ei ollut normaali”. Niin minä sitten liityin talon töihin. Ajelin virtsaa kaivosta hevosella kylvōmaille. Sitten tuli heinäaika, heiteltiin Kaukon kanssa

Papan kuntolenkkipolku lastenlasten kanssa.

heiniä seipäille. Oli hienoa kun heinäkuun puolivälin paikkeilla poikkesin lekurissa. Senkka oli hyvä. Silloin sanoin Yrjö-isännälle: ”Nyt minun täytyy lähteä pohjoiseen voimailtoiksi”. Kylä olin katsellut siinä talon lapsenpiikaa sivusilmällä, mutta sen vähän kokemuksen perusteella olin kuullut, että loimaalainen aina tulee toimeen omilla, naapuria ei tarvita kuin hätätilassa rahaa rikottaessa ja kaikki on kotona tehty paitsi akka ja hevonen.

Aika kului, rakennettiin torppa ja kaikki tarvittava. Pienviljelystila ei tuonut leipää nuorelle polvelle. Yksi toisensa jälkeen lähti omille teilleen. Niin minäkin menin Valmetin tehtaal- le armeijan jälkeen. Kuinkas sattuikaan,

tämä polkkatukka tyttönen, jonka evakkopoika oli nähnyt Laarimäen pihalla silloin kun ensi kertaa tultiin Loimaalle, oli sieltä. Hän

”Yksi toisensa jälkeen lähti omille teilleen. Niin minäkin menin Valmetin tehtaal- le armeijan jälkeen.”

oli Kestilässä töissä, minä Valmetin telakalla Pansiossa. Asuin Korkeavuorenkatu 2:ssa. Tämä Uittamo oli Turun kesätanssipaiikkoja. Sieltä pikku hiljaa virisi, tähän mennessä 50-suotinen sota, mitä myös avioliitoksi kutsutaan. Hyvin on ke- stetty tuulet ja tyvenet, nyt olen 21 vuotta saanut nauttia eläke- päiväistä. Ilolla voin aamulla herätessä todeta, että omin voimin pääsi sängystä ylös. Eikä missään ole niin hyvä

Hitsari kerää voimia arkiaherrukseen Tukholmassa vuonna 1957.

Kotitilan arkea ennen eläkepäiviä.

asua kuin kotona, kuunnella sukulaisten laulua näin ke-sällä kotipihalla.

Valmetin telakalla tuli hitsailtua sotakorvauslai-voja kuusi vuotta. Viimeiset sotakorvauslaivat tuli tehtyä keväällä –55. Sen jälkeen tuli Valmetissa sel-lainen seesteinen aika. Al-koi olla istumalakkoja tavan takaa, enkä oikein tykännyt siitä. Ruotsin telakoilla oli kova kysyntä suomalaisis-ta ammattimiehistä. Eikun välitykseen, lappu kou-raan, osoitteena Ekenbergs varv. Stockholm. Laivaan ja sinne. Kuusi vuotta tuli hitsailtua siellä laivoja. Oli oikein hyvä työpaikka ja parempi palkka kuin Suo-messa. Tuskin olisi tullut takaisin tultuaan, mutta kun kotiväki vanheni, niin isä kirjoitti: ”Voisitko tulla

”... mutta kun kotiväki vanheni, niin isä kirjoitti: ”Voisitko tulla kotiin,...

kotiin, kun me äidin kanssa ei enää jaksettais hoitaa näitä hommia.” Silloin ajatte-lin: ”Myykää pois, mulla on hyvät hommat täällä.” Ei se ajatus oikein sopinut. Isälle oli maanviljelys elinehto, ei he vielä myy vieraalle.

Olin syksyllä –59 men-nyt naimisiin Ritvan kans-sa. Meillä oli silloin lehmä, hevonen, possu ja muutama kana. Hänen kanssaan poh-dittiin tätä vaihtoehtoa, jos-ko otettais tämä paikka. Hä-nellä oli lypsytaito tallella, vaikka muutaman vuoden oli ollut vaatealalla töissä.

Niin siinä sitten kävi, että minä tulin –61 pois Ruotsis-ta ja Ritva miniäksi taloon. Äiti ja isä asuivat yläkerras-sa ja me alakerrassa. Eikä ollut vapaa-ajan ongelmia. Minä kävin Syväsen kone-pajalla töissä ja Ritva naa-purin kanalassa. Seitsemän lehmää ja joutokarja. Kesäi-sin heinät elukoilla tehtiin seipäille. Ympäri pitäjää ostettiin pystyyn, kun oli vähän omaa peltoa. Se riitti vain laitumeksi. Kuukau-dessa se homma piti hoitaa, kesälomani aikana. Kyllä sitä nuorena jaksaa. Kolme

poikaa siunaantui siinä vain työn lomassa, eikä koskaan ollut heinäaikaanakaan niin väsynyt, ettei oli jaksanut lähteä Petäjoen paviljongil-le, jossa oli kahden viikon välein vanhemman väen tanssit.

1974 oli sellainen buumi, että joka torppaan rakennet-tiin lisäsiipiä, sosiaalitylöjä – niin meilläkin. Alkoi olla kaikkea liikaa. Peltoja täytyi

”Alkoi olla kaikkea liikaa. Peltoja täytyi laittaa pakettiin, se oli lain määräys.

laittaa pakettiin, se oli lain määräys. Niin meiltäkin läh-ti lehmät pois. Sen jälkeen oli vähän aikaa possuja, sitten kalkkunoita, kanoja siihen asti, kun minä pääsin eläkkeelle. Sitten oli kanat laitettava pois, kun tuli di-rektiivit ja laki määräsi. että eläkeläinen ei saa viljellä. Vaimo on minua kuusi vuot-ta nuorempi. Hän sai vielä harrastaa ihanneammattia, maanviljelystä. Ja minä ensi kertaa pomottamaan vaimoa, mutta työhön ei saanut ottaa osaa, EU-direktiivi määrää näin. Kuusi vuotta kului rattaosasti, pieniä kähnäyk-siä lukuun ottamatta. Nyt vaimokin nauttii näistä au-voisista eläkepäivistä ilman mitään työpaineita. Pellot on vuokrattu ja nyt elellään leppoisia eläkepäiviä ja ih-metellään maailman meno telkkarista. EU:n tultua vil-jan hinta putosi puoleen. Sitä korjaillaan kaiken näköisillä avustuksilla. Paperisota tuli viljelijöille isoksia ja aikaa vieväksi, vastuunalaiseksi työksi. Nyt tuntuu siltä kuin on paras lopettaa. Markka muuttui euroksi, se täytyy kertoa kuudella ennen kuin pysyy ajan tasalla ja kerto-taulu alkaa unohtua.

Nimim. ”Kottarainen”

Lokoisia eläke-päiviä viettämässä kotosalla.

Lopuksi vaimoni kommentoi omakohtaisesti millainen on karjalainen mies:

Nai ikkää se elämä hyvästi sujuu karjalaisenkin miehen kanssa, kun vaan kärsivällisyyspussi on tarpeeksi iso ja ymmärtää ajallaan antaa anteeksi, vaikkei pyydetäiskään. Mutta tiedänhän toki mikä kerran on koettelemukseksi pantu, on luonnetta kasvatettava yhä edelleen. Enkä tiedä osaisko ilman ristiä ollakaan. Voisi elämä tuntua ihan tyhjälle. Ja tottahan tiedän ja muistan kun he äityi työtä tekemään ihan tosissaan. Uudet kodit nousi hienoa vauhtia uusille asuinsijoille sodan jälkeen. Siitä on myös tunnustus annettava, jotta värikkäämmäksi ei kukaan osaa lähimmäisen elämää järjestää kuin karjalainen mies. Yksikään päi-vä ei ole samanlainen. Yksitoikkoisuuteen ei aina-kaan pääse kyllästymään. Tästä näkövinkkelistä kun katsoo, niin he vasta ovatkin koko ajan toteuttaneet itseään ihan oikeasti ja suorittaneet mitä mittavimman elämäntyön.

Rakkaudella, Ritva

Kurkijoki-Museo

Kojonperäntie 446,
Kojonperä, Loimaa

Avoimna kesä-, heinä-
ja elokuussa lauantaisin ja
sunnuntaisin 12-16

Pääsymaksut: Aikuiset 2 €
Lapset (alle 12 v.) €

Ryhmävaraukset:
Eino Vepsä puh. 0500 875 211
Antti Eklund puh. 050 342 6608

Museon esineistö peilaa Laatokan luoteiskulman rantapitäjän elämää 1800-luvulta aina viimeiseen 1944 tapahtuneeseen poislähtöön saakka, sekä evakoiden sen jälkeistä elämää Loimaan talous-alueella.

Kurkijoki-mitali

Aikaa kestävä kaksipuolinen pronssinen mitali juurista muistuttamaan.

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551 tai 050 521 3336
toimitus@kurkijokelainen.net.fi

60

Kurkijokelainen

60 VUOTTA SITTEN...

KURKIJOKELAISTEN JUHLA

ALASTAROLLA 30. 7. 1950

JUHLAJUMALANPALVELUS Alastaron kirkossa klo 10. Saarnaavat: kirkkoherra Arvi Kujala ja pastori Toivo Silvennoinen. Uruissa taiteilija Tauno Aikää. Kuorolaulua Kurkijokelaisten kuoro.

PÄIVÄJUHLA

Säästöpankin talolla klo 13.00

TORVISOITTOA	Kurkijokelaisten soittokuunta
TERVEHDYSPUHE	Kansanedustaja Pekka Kiiski
KUOROLAULUA	Kurkijokelaisten kuoro
LAUSUNTAA	Toimittaja J. Hämäläinen
SOITTOA	Taiteilija Tauno Aikää
YKSINLAULUA	Neiti Aili Heinonen
JUHLAPUHE	Edusk. II puhem. Viljami Kalliskoski
KUOROLAULUA	Kurkijokelaisten kuoro
KUOROLAUSUNTAA	Loimaan karjalas. kuoro
VAPAA SANA	

ILTAJUHLA

Säästöpankin talossa klo 19.00

TORVISOITTOA	Kurkijokelaisten soittokuunta
LAUSUNTATERVEHDYS	Alastaron karjalas. kuoro
TERVEHDYSPUHE	Maanvilj. Juhon Toivonin
KUOROLAULUA	Kurkijokelaisten kuoro
PUHE	Toimittaja J. Hämäläinen
SOITTOA	Taiteilija Tauno Aikää
KUOROLAUSUNTAA	Loimaan karjalas. kuoro
KUOROLAULUA	Kurkijokelaisten kuoro
NAYTELMA	

RAVINTOLASSA ruokaa ym. tarjottua, josta huolehtivat Kurkijoen Martat.

Linja-astorivoroja kaikilta junilta.

Kurkijokelainen N:o 19 1950, lauantain heinäkuun 15. päivänä.

Perhemajoituksessa pääsee lähelle kurkijokelaista nykyelämää

Olimme heinäkuun alussa Suomi-Venäjä-Seuran Loimaan osaston järjestämällä Kurkijoen ja Sortavalan matkalla. Yövyimme kaksi yötä Veera ja Gennadi Nikitinin kotimajoituksessa.

Ryhmäämme kuului 20 henkilöä. Osa ryhmästä nukui Ihojoella Nikitinien dat-salla ja mansikkapaikassa. Ihojoen talo on Veeran lapsuudenkoti. Sen on rakentanut Juha Laukkanen. Hänen nimensä löytyi yhdestä rakennuksen laudanpätkästä. Talosta oli evakkoon lähtenyt Pekka Laukkasen perhe

ja asettunut Alastarolle.

Gennadi on kovasti kunnostanut taloa. Ulkoa se on alkuperäinen samoin kuin pihapiirikin ja pihan rakennukset. Yövieraille lämmitettiin vanha savusauna. Saunakin oli alkuperäinen nokisine seinineen. Gennadi oli kunnostanut sitä, joten nyt se on uloslämpivä hyvä löytö antava persoonallinen venäläinen sauna.

Mansikoita Ihojärvellä

Mansikanpoiminta oli parhaimmillaan. Tilalla yöpyi-

vät vieraiden lisäksi poimintaan tulleet Veeran sisar ja Nikitinien poika kahden tyttärensä kanssa. Hyvin mahduimme. Vieraille oli järjestetty kahden hengen huoneet yöpymistä varten. Kesäpaikassa yöpyivät serkkuset Sinikka Nurminen ja Alli Kihlanki sekä Eila Rautanen ja Kaisa Salonen.

Sinikka ja Alli olivat lähteneet Kurkijoelta evakkoon sodan jälkeen. Seutu oli heille tuttua. He ovat tehneet useitakin matkoja aikaisemmin Kurkijoelle.

Sinikka os Paksujalka

lähti evakkotielle kahden viikon ikäisenä sylivauvana elokuussa 1944. Alli os Äikää lähti evakkotaipaleelle kahteen kertaan. Ensimmäinen kerta oli marraskuussa 1939, jolloin hän oli 8-vuotias. Välillä palattiin takaisin. Perhe joutui kunnostamaan sodan aikana osaksi tuhoutua kotiaan. Kun oli toiveikkaana asetuttu kotiin ja saatu paikkoja kuntoon, niin tuli kuitenkin toinen lähtö. Alli lähti uudestaan evakkomatkalle syyskuussa 1944.

Alli kertoi, että hän on syntynyt Amerikassa. Amerikaksi nimitettiin kulmakuntaa Elisenvaarassa. Allin koti oli sodan aikana 5 kilometrin päässä Elisenvaaran asemasta. Hän muistaa järkyttävän aseman pommituksen, jossa kuoli tilastojen mukaan 150 ihmistä. Allin veli oli pommituksen aikaan kauppareissulla. Hän suojautui aseman lähellä olevaan pellon ojaan. Fyysisiä vammoja ei tullut, ainoastaan multaa ja jotakin esineitä lenteli päälle. Pommitus oli siinä määrin järkyttävä tapahtuma, että siitä ei heti puhuttu kovinkaan paljon.

Perhemajoituksessa tutustuu paikalliseen elämään

Kurkijoki on luonnonkautista seutua kumpulevine

Alli Kihlanki ja Sinikka Nurminen Vera ja Gennadi Nikitinin kesäasunnon edessä. Asunto on Juho Laukkasen aikoinaan rakentama ja hyvin säilynyt.

maastoinen. Maat olisivat viljavia, mikäli niitä viljeltäisiin. Nyt pellot pääsevät pusikoitumaan. Suotuisa ilmasto ja hyvä maaperä antaa hyvän pohjan reheville puutarhaviljelmille. Nikitineillä puutarhassa sekä Kurkijoen että Ihojärven taloissa kasvavat rehevästi monenlaiset kukkasat ja ennen kaikkea monet hyötykasvit.

Perhemajoitus on antoisaa tapa tutustua venäläiseen elämään. Nikitineillä isäntäväki puhuu suomea, joten kielivaikeuksia ei ole. Ruoka oli maukasta ja kaikkien muuhunkin ihmiset

olivat tyytyväisiä.

Ja Ihojärven pienestä kylästä pitää vielä kertoa, että se on syrjässä liikenteen melulta. Siellä ollaan lähellä luontoa. Monet eri linnut pitivät konserttiaan. Käksi kukkui. Naapuritalon kukko herätti aamuisin kukonlaulullaan. Miljöö kaiken kaikkiaan toi sodan jälkeen syntyneille mieleen lapsuuden ajan mummolat, nostalgiset muistot, kiireetömyyden ja kaiken sen hyvän mitä silloin saimme kokea.

Eila Rautanen

Sisällä leipävartaat roikkuvat katosta tänään kuten aikoinaan Pekka Laukkasen perheen asuessa siellä.

Veneretki Linnasaarelle

Toukokuussa 19.-23. päivinä tutustuimme Riitta Sainion suunnittelema retkellä Vpl Pyhäjärven Konevitsan luostariin, kiertoajelulla Käkisalmeen ja kahden päivän ajan Kurkijoen jo vakioksi tullesiin kohteisiin mutta myös uusiin, kuten Elisen-

vaaran Suohovin kouluun, josta tulee myöhemmin oma juttunsa.

Toisena uutena kohteena oli Tervun Linnasaari, joka on päässyt parrasvaloihin, sieltä tehdyn arkeologisen löydön vuoksi. Arkeologisen löydöksen arvoon ja

merkitykseen voi ja kannattaa tutustua lukemalla Kurkijokelaisen numerosta 3/ 2010, jutun on kääntänyt ja toimittanut Tapio Nikkari. Alkuperäisen tekstin on laatinut arkeologi Svetlana I Kotshkurkina, Venäjän tiedeakatemian Karjalan tiedekeskuksessa, Petroskoissa. Hän on johtanut Linnasaarella kaivauksia, jotka ovat vielä kesken. Sama juttu oli myös KARJALA-lehdessä 22.4.2010. Runsaat esinelöydöt paljastuivat 2009 saaren puuston tulipalon jälkeen. Tulipalo oli tapahtunut jo 2004.

Linnasaari sijaitsee 2 km vesimatkan etäisyydellä Tervunjoen suulta kaakkoon, (katso kartasta) ja 300 m etäisyydellä mantereesta. Saari on pieni, 275m x 140m, hyvin louhikkoinen ja kohoaa 38 m Laatokan pinnasta ympäristöään korkeammalle, huipulta on erinomainen näkyvyys etelä-Laatokalle. Kuvittelisin, että saari on ollut hyvä tähtystys-, vartio-, ja vainoalkeiden pitopaikka vihollisen liikkeiden seuraamiseen ja niistä ilmoittamiseen. Tervunjoen varret ovat olleet viljeltyjä aikojen alusta. Linnasaaren lähimpiä naapurisaaria ovat Hermunki, Kojonsaari (Vätikän

Näköala saaren laelta eteläiselle Laatokalle.

hiekat) ja Haukkasaari.

Venäläisen veneen pienuuden tähden Linnasaaren retkeen saattoi osallistua vain 6 henkilöä. Venäläinen standardi-mallinen alumiininen moottorivene

tuskin olisi kantanut useampia henkilöitä. Käynnin oli järjestänyt Marina Petrova Kurkijoen kotiseutukeskuksen ja sikäläisen museon johtaja.

Linnasaari kuten mo-

net muutkin Tervun edustan saaret olivat aikoinaan tervulaisten retkeilyn, marjastuksen ja sienestyksen kohteina.

Sakari Karsila
kuvat: Kari Raitio

Kurkijoki-Seuran puheenjohtaja luovuttaa Marina Petrovalle saarten kärkeä kiviä Kurkijoen rintakorun ansiokkaasta yhteistyöstä Kurkijoki-Säätiön ja Kurkijoki-Seuran kanssa.

MENETETTY APTEEKIT

-luovutetun alueen lääkehuolto keskiajalta vuoteen 1945

Talvisodan seurauksena apteekkinsa menettäneille perustettiin uusia apteekkeja 20.6.1940 ja osa apteekkeista sijoitettiin 18.7.1940 haettavana olleisiin apteekkeihin. Kirjassa kuvataan luovutetun alueen kaikkien apteekkien vaiheet perustamisesta niiden toiminnan päättymiseen.

Lukuun ottamatta Viipurin I apteekkia ei luovutetun alueen apteekkeista ole aikaisemmin julkaistu historiikkia. Pitäjien historioissakin apteekit on eräitä poikkeuksia lukuun ottamatta sivuutettu hyvin lyhyillä maininnoilla. Tästä johtuen on nyt julkaistun kirjan merkitys jälkipolville erityisen suuri.

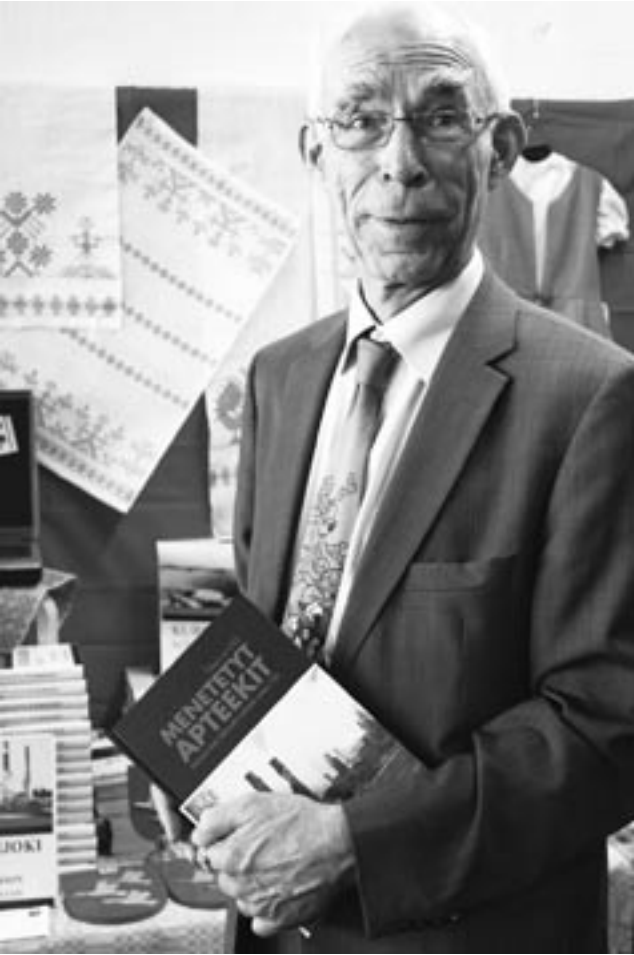
Kirjan loppupuolella on matrikkeli, johon on koottu kaikkien luovutetun alueen apteekkareiden saatavissa olleet tiedot, suurin osa va-

lokuvan kera.

Kirjan kuvitus perustuu pääosin aikaisemmin julkaisemattomaan kuvaaineistoon. Se on saatu koottua mm. pitäjaseurojen suurenmoisella avulla.

Kirjan tekijä apteekki-neuvos Marcus Olli toimii apteekkarina Alajärvellä. Hän on mm. luennoinut farmasian historiaa Itä-Suomen yliopistossa usean vuoden ajan, on Académie Internationale d’Histoire de la Pharmacie ainoa suomalainen jäsen. Lisäksi hän on julkaissut lukuisia farmasian ja apteekkien historiaa käsitteleviä kirjoituksia ja kirjoja ja on tunnustettu farmasian historian asiantuntija.

Kirjassa on 491 sivua ja noin 120 kuvaa apteekkeista. Sen ohjehinta kirjakaupoissa on 39 euroa. Mikäli kirjaa ei ole kirjakaupassa, sen voi tilata sen Kirjavälityksestä.

Apteekkineuvos Marcus Olli kävi esittelemässä kirjauutuutta Karjalan liiton juhlien aikana Kurkijoen osastolla. Kirjasta löytyy tietoa myös Kurkijoen pitäjän apteekkeista.

Uutisia Kurkijoelta

Paikallisen kalankasvatustaloksen omistaja on kiinnostunut rakentamaan vanhasta 1870-luvun kivi-navetasta nuorten kulttuurikeskuksen. Navetta on todella huonossa kunnossa ja projekti tulisi olemaan vaativa.

Marina Petrova on pyytänyt apua tässä asiassa - Suomessa on paljon kokemusta vanhojen kivi-navettojen muuttamisesta asuin- tai jopa panimokäyttöön, mikä tietotaito venäjältä ehkä puuttuu. Arkkitehtina tulisi ilmeisesti toimimaan sama Kirill Kozlov, joka laatii Kurkijoen asemakaavaa.

Jos innokkuutta ja tietotaitoa löytyy, voittoa otta yhteyttä suoraan marina Petrovaan. Toimituksesta löytyy yhteystiedot.

Kurkijoen näkyvyys Internetissä voimistuu

Kurkijoki-sivu Facebookissa

Youtubesta löytyy myös Kurkijoki-aiheista sisältöä. Jos et saa Youtube-videoita näkymään, mene osoitteeseen <http://get.adobe.com/flashplayer/> ja lataa itsellesi ilmainen Adobe Flash Player.

Internet on viimeisten vuosien aikana kehittynyt sosiaalisempaan suuntaan erilaisten yhteisöllisten palveluiden myötä. Näitä ovat muun muassa Facebook ja Youtube. Edellä mainitut väylät on päätetty ottaa käyttöön myös Kurkijoki-asioiden edistämiseksi.

Facebookiin on perustettu Kurkijoki ja Kurkijokelainen ryhmät, jotka tarjoavat mahdollisuuden jakaa sisältöä kaikille Kurkijoesta kiinnostuneille. Kurkijokiryhmän tarkoituksena on toimia kenttänä yleiselle Kurkijoki-aiheiselle keskustelulle ja siellä voi helposti jakaa ajatuksiaan, kuvia ja videoita muiden nähtäväksi ja kommentoitavaksi. Kurkijokelainen -ryhmän tarkoituksena puolestaan on toimia eräänlaisena Kurkijokelainen -lehden jatkeena. Siellä voi keskustella lehden artikkeleista, kirjoittaa omia vastineitaan juttuihin tai vaikkapa kertoa juttuvinkkejä.

Youtube on tullut monelle tutuksi paikkana, jossa voidaan helposti jakaa omia videoita muiden ihmisten katsottavaksi. Kurkijoki-asiaa voisi edistää Youtuben avulla esimerkiksi jakamalla erilaisia rajan takana kuvattuja matkavideoita. Youtubeen ladatut videot voidaan taas linkittää Kurkijoki-ryhmän Facebook sivulle, josta muut Kurkijoki-henkiset ihmiset voivat ne helposti löytää. Tällä hetkellä Youtubesta löytyy ainakin Kurkijoki-Säätiön tuottaman Kurkien kutsu -DVD:n traileri.

Sosiaaliseen mediaan panostamisen takia Kurkijoki.fi sivustoa ei ole suinkaan unohdettu, vaan se on tällä hetkellä ankan kehitystyön alla. Sivustosta pyritään tekemään käyttäjäystävällisempi, kuitenkin hävittämättä sen sisältämää valtavaa tietomäärää.

Antti Sahl

Nyt saatavana uudet
KURKIJOKI t-paidat

15 €

Tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551 tai 050 521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Näin syntyy Kurkijokelainen Osa 2

Kurkijokelainen -lehden taitosta ja sivujenvalmistuksesta vastaa Loimaalla toimivan Etusivupajan Veijo Lieskivi. Kurkijokelaisen valmistukseen hän on saanut tuntumaa jo v. 1971, konelatojana Varjuksen Unon päätoimittajakaudella. Useiden teknisten kehitysvaiheiden jälkeen sivut muotoillaan nyt tietokoneohjelmistojen avulla näyttöruudulla.

Toimitus lähettää kaiken lehteen tulevan sisällön sähköpostin välityksellä digitaalimuodossa. Samalla tekniikalla lähetetään toimitukselle vedokset ja painolle valmiit sivut.

Lehden taitto alkaa sivupohjan luomisella uudelle lehdelle. Kaikkea ei kuitenkaan tarvitse aloittaa aivan alusta, sillä Lieskivi kopioi vanhan lehden sivupohjaksi, josta poistetaan uuteen lehteen kuulumaton sisältö.

Veijo Lieskivi taittaa Kurkijokelaisen

Vakiopalstat hän jättää paikalleen ja päivittää niiden

sisällön toimitukselta tulevan materiaalin mukaiseksi. Aivan aluksi on myös tärkeää vaihtaa päiväykset ilmes-
tymispäivää vastaavaksi.

Kun vakio-osuudet on päivitetty, alkaa Lieskivi täyttämään lehden sivuja yleensä ensimmäiseksi jatkokirjoituksilla, jotka jakaantuvat useampaan lehteen. Näitä ovat muun muassa Kurkijokelaisen Kirjoituskilpailun kirjoitukset, jotka ovat usein niin pitkiä, etteivät ne mahdu yhteen lehteen.

Lehden neljä värisivua, eli etusivu, takasivu ja keskiaukeama täytetään myös mahdollisimman aikaisessa vaiheessa lehden taittotyötä. Lehden toinen ja kolmas sivu puolestaan elävät aivan viime metreille asti, eikä niiden sisältöä voi lyödä lukkoon kuin vasta juuri ennen lehden toimittamista painettavaksi. Näihin sivuihin saattaa tulla erilaisia ilmoituksia tai sisältöä esim. muistettavaa -osioon.

Kun vakiopalstat ja jatkokertomukset on paikoillaan,

lähettää Lieskivi yleensä toimitukselle lehdestä raakilevedoksen, josta on nähtävissä, että paljonko lehteen vielä mahtuu materiaalia. Lehden sivut täyttyvät päivä päivältä ja toimitus voi saada lehdestä useamman vä-
livedoksen lehden sisällön muotoutuessa. Perjantain julkaisua edeltävänä tiistaina alkaa lehti olla lähes lopullisessa muodossaan.

Toimitus oikolukee Lieskiven lähettämät vedokset mahdollisten kirjoitusvirheiden korjaamiseksi ja tarkistaa, ettei taitossa ole tapahtunut virheitä. Esimerkiksi paljon kuvia sisältävissä jutuissa saattavat kuvatekstet olla väärin kuvien kohdalla. Toimituksen ja taittajan välisen yhteistyön tuloksena lehti saa lopullisen muotonsa ja on valmis toimitettavaksi painettavaksi Satakunnan Painotuotteeseen. Lehden painamista käsitellään tämän juttusarjan kolmannessa osassa.

Antti Sahla

Sanomalehti
Kurkijokelainen
LUKIJAMATKA

KURKIJOEELLE
26.-29.8.2010

Kysy peruutuspaikkoja!

tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14,
puh. (02)762 2551, 050-5213336

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija.

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain **39** eur. Tilattuna alle 1,70 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjokuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Kurkijokelaisten 64. pitäjäjuhlat

7.-8.8.2010 Loimaan yhteiskoululla
Lauantaina 7.8.

Iltapäivällä mahdollisuus sukuseurojen ja muiden ryhmien kokoontumiseen koulun tiloissa (kts. ilmoituksen alaosa)

Kiertoaajelu Loimaan ja lähiseudun Kurkijoki-kohteisiin. Lähtö klo 14 Loimaan Kelan toimiston edestä: Sarren kotimuseoon, Kurkijokipuisto sekä Kurkijoki-museoon. Paluu Yhteiskoululle n. klo 17.30. Hinta 22 eur. Ennakoilmoittautuminen, kts. Matka-Viitalan ilmoitus etusivulla
klo 17-19 ruokailumahdollisuus koululla
klo 19.00 Muistojen iltamat (10 €)
mm. - tanssiesitys Minna ja Vesa Taatila
- Karjalaisuus saapuu pitäjään, kansantanssiryhmä Veijarit ja Riijarit
- tanssit Pyrstötähti

Sunnuntaina 8.8.

klo 10.00 Messu Loimaan kaupunginkirkossa
klo 11.30 Lounas yhteiskoululla
klo 13.00 Kurkijoki DVD, Antti Sahla
klo 14.00 Päiväjuhla (10 €)
mm. - Juhlapuhe, kulttuurihistorian professori Kari Immonen
- Tahdittomat -Jokioisten Nuorisoseuran tanssiryhmä
- Juha Simola ja orkesteri
- Talvisotalaulut
-Loimaan Viihdelaulajat

Majoitusta voitte kysyä mm.

Loimaan evankelinen kansanopisto, 02-7627217
Loimaan Seurahuone, 02-76365100

Sukuseurojen ja ryhmien kokoukset

Sukuseuroilla ja muilla ryhmillä on mahdollisuus kokoontua lauantaina iltapäivällä koulutiloissa alkaen klo 14.00. Ilmoita ennakkoon toimitukseen ryhmäsi kokoontumisesta ja osallistujien lukumäärästä. Hinta 10 €/henkilö sisältää kokoustilan vuokran, mahdollisuuden sukututkijoiden tapaamiseen, Muistojen iltamien ohjelman.

Lapsiparkki

Viime vuotiseen tapaan toimii sunnuntain Päiväjuhlassa Lapsiparkki. 3-10-vuotiaille lapsille on tarjolla Karjalaisen Nuorisoliiton ohjelmapaketti. Ohjelma pohjautuu karjalaisuuteen, karjalaisiin leikkeihin, lauluihin.... Tuo lapsesi juhille kokemaan "lasten karjalaisuus".

Vetoomus

Innosta juhille mukaan uusia henkilöitä, ota lapsenlapset tai lapset mukaan juhille, pienimmät Lapsiparkkiin. Jos haluat tukea juhlien järjestämistä, voit tuoda mukana arpaisvoittoja.

Tavataan juhilla!

Kurkijoki-Säätiö Mellilän Karjalaiset ry

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Malmin lentokenttä
2. liito-orava
3. piispa Henrik
4. Ukrainassa asustaa 257-senttinen Leonid Stadnik
5. Markus Raution eli Markus-sedän
6. Pirkko Mannola
7. Immolan lentokentällä
8. 1 030 938 autoa
9. Isoon-Britanniaan
10. 1978

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

AA, VT Jari Heikman
VT Pia Aulio
VT Kaarina Nylamo
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com